

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Denisy Kalfeřtové a přísedících Mgr. Petra Židka, MPA a Dagmar Adámkové ve veřejném zasedání dne 17. 6. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi]

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání:

- 3 (tři) let uloženého rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 12. 2017, č. j. 4 T 13/2016-246, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 2. 8. 2018, č. j. 55 To 265/2018-274,
- 402 (čtyři sta dvou) dnů uloženého rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 25. 9. 2012, č. j. 34 T 135/2012-519, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 12. 9. 2014, č. j. 2 PP 205/2014-25, a jehož zbytek mu byl nařízen usnesením téhož soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 2 PP 205/2014-80.

Odůvodnění:

1. Odsouzený si podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současné době vykonává. Soud tuto žádost projednal ve veřejném zasedání.
2. Dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
3. Pro odsouzeného tedy z předmětného ustanovení trestního zákoníku vyplývají ke splnění tři podmínky, a to 1) výkon nejméně jedné poloviny celkové délky trestu odnětí svobody, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní prognóza vedení řádného života po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Předchozí žádost o podmíněné propuštění byla pravomocně zamítnuta dne 3.12.2020, lhůta 6 měsíců pro další žádost uplynula ke dni 3.6.2021.
4. Ad 1) Odsouzený do výkonu trestu nastoupil sám dne 26.10.2018, konec trestu má značen na 2.12.2022, má tak splněnu podmínku vykonání poloviny trestu.
5. Ad 2) Odsouzený je ve výkonu trestu pracovně zařazen, z pracoviště je kladně hodnocen. Získal 7 kázeňských odměn za aktivitu na oddílu, z pracoviště a za extramurální aktivity. Účastnil se dobrovolně 9 akcí bez nároku na odměnu pro město Liberec a při stěhování škol. Program zacházení plní. Od srpna 2019 je zařazen do I. PSVD, byl přeřazen do mírnějšího – středního stupně zabezpečení. Účastnil se Terapeutického edukačního programu, v jehož rámci byla řešena závislost na alkoholu. Z pohledu vychovatele Mgr. [příjmení], který byl při veřejném zasedání vyslechnut, tak odsouzený dosáhl maxima možného. Z projevu odsouzeného k závislosti na alkoholu však soud nabyt dojmu, že i přesto, že se účastnil terapeutického programu, problém se závislostí na alkoholu si odsouzený nepřiznává. Z připojených spisů je přitom zřejmé, že závažného trestného činu na zdraví se dopustil právě v souvislosti s návštěvou restauračního zařízení a užívám alkoholu, byť dle odsouzeného jde o nárazové – víkendové užívání alkoholu. Po zhodnocení shora uvedeného lze tak konstatovat, že odsouzený si připravuje podmínky pro

podmíněné propuštění, jeho polepšení je na dobré cestě, ještě však není zcela završeno, a to právě vzhledem k nepřiznanému kriminogennímu riziku, kterým je alkohol jako spouštěč trestné činnosti. Druhá podmínka tak prozatím není splněna.

6. Ad 3) k pozitivní prognóze vedení řádného života v době po podmíněném propuštění soud přihlíží ke třem dílčím kritériím, a to zajištěnému bydlení na dobu po podmíněném propuštění, zajištěnému zaměstnání či jiné formě výdělečné činnosti, a především předpokladu, že odsouzený povede v budoucnu řádný život.

7. Odsouzený předložil příslib bydlení u matky v Liberci a příslib práce jako operátor výroby v Praze. Otázku skloubení dojíždění do práce z místa bydliště, vzhledem ke 100 km vzdálenosti od místa výkonu práce, což představuje každodenní dojíždění, odsouzený nemá dle názoru soud jednoznačně vyřešenou. Z příslibu práce nevyplývá, jakého výdělku bude odsouzený dosahovat. Platební výměr bude předán až v den nástupu do práce, zda náklady na dojíždění a jeho časová náročnost nepřeváží výhody příslibeného zaměstnání. Pravidelný příjem je přitom pro počátek života na svobodě rozhodující proto, aby byla uspokojeny životní potřeby.

8. K posouzení možnosti odsouzeného vést v budoucnu řádný život, nelze vycházet pouze ze současného výkonu trestu odnětí svobody, ale je třeba zkoumat i dosavadní život odsouzeného, a z něho usuzovat na sklony k trestné činnosti.

9. Odsouzený je ve výkonu trestu podruhé, v rejstříku má dvě odsouzení za násilnou trestnou činnost. Z předchozího výkonu trestu byl podmíněně propuštěn a neosvědčil se. Ve zkušební době se dopustil pokusu útoku na zdraví. Nyní tak kromě trestu za druhé odsouzení vykonává zbytek trestu z dřívějšího podmíněného propuštění. S ohledem na selhání odsouzeného v předchozím podmíněném propuštění, kde byl vysloven dohled, který přesto nevedl odsouzeného k tomu, aby se vyhnul protiprávnímu jednání, navíc závažnému, nelze než trvat na tom, aby pro případné další podmíněné propuštění odsouzený zcela snížil riziko, že by se v budoucnu dopustil další trestné činnosti. Toto riziko dle názoru soudu nadále přetrvává, o to výrazněji, že odsouzený má sklony k závažnému násilnému jednání. Je tak třeba, aby si odsouzený byl vědom toho, kde má své slabiny, které mohou vést k selhání, a jednoznačně si je pojmenoval.

10. Vzhledem k tomu, že nebyly splněny všechny tři podmínky pro podmíněné propuštění, soud žádost odsouzeného jako předčasnou zamítl. Zde je na místě připomenout, jak je opakovaně zmiňováno v ustálené judikatuře Ústavního soudu (např. ÚS 10/2009), že na podmíněné propuštění z výkonu trestu neexistuje právní nárok, naopak je podmíněné propuštění institutem výjimečným, který je uplatňován jen za předpokladu, že účelu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve než uplynutím předpokládané délky trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě tří dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Právo stížnosti nenáleží tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Liberec 17. června 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. července 2021.